

[Pia Gjellerup]

endda så fornuftig, at man kan tale meget varmt for forslaget.

Et andet punkt, skatteministeren berørte, var spørgsmålet om en vis betænkelighed, der var ytret fra vores side, om den store stigning i procenttillægget, op til 10 pct., og da redegjorde skatteministeren så for, hvis man omregnede denne procent, hvad den så ville være i almindelige renteprocenter. Vi nåede frem til, kunne jeg forstå, et eller andet sted mellem ca. 11 pct. og ca. 15 pct. afhængig af, om renteaftgift blev indregnet.

Udgangspunktet for denne beregning var en kredittid, som skatteministeren oplyste til gennemsnitligt at være 14½ måned. Jeg vil gerne spørge, om udgangspunktet for beregningen af den gennemsnitlige kredittid så er den 15. februar. For det er i virkeligheden dér, kreditten for alvor begynder med det forslag, som er stillet i den samme sammenhæng. Det betyder, at man, hvis man er i den situation, at man kan bestemme selv, hvornår ens skat betales i løbet af året, faktisk kan vente helt til den 15. februar det følgende år. Hvis skatteministeren ikke er i stand til at svare på det nu, vil vi bede om at få afklaret i udvalget, hvordan denne kredittid reelt er beregnet.

Men i hvert fald, skatteministerens forklaring var, at man landede på noget, der i virkeligheden minder om markedsrenten. Og det er det, vi bruger som argument for at sige, at der er ingen grund til at udvide adgangen, snarere tværtimod ønsker vi at skærpe adgangen til at opnå at betale skat væsentligt senere end skatteåret, og udvidelsen fra 1. til 15. februar giver en mulighed for at nedbringe sin restskat til under 25.000 kr., sådan at man for hele beløbet kan slippe for en ekstra rente.

Vi synes, loven skal skærpes, så denne frist flyttes til den 31. december, og argumentet er, at den største straf, de pågældende, der har særdeles god oversigt over deres økonomi og derfor i særdeles høj grad tilstræber lige netop den situation at komme til at betale skat efter skatteåret, kan komme ud for, er at betale noget, der minder om markedsrenten, for at have lånt penge af det offentlige. Det synes jeg ikke er en særlig stor straf, og det synes jeg heller ikke skatteministeren i forhold til alle andre skatteydere argumenterede med. For for alle andre skatteydere vil det være resultatet af en senere indbetaling end den 1. juli.

Så til sidst spørgsmålet om at flytte fristen fra 1. juli til 15. august for indbetalinger af de mindre restskatter, altså under 25.000 kr. Skatteministeren meddelte, at det var en interessant nytænkning fra Socialdemokratiets side. Det var i hvert fald interessant nytænkning, som skatteministeren blev præsenteret for allerede sidste år. Jeg skal sige, at det er væsentligt at se det i sammenhæng med en forhøjelse af indregningsgrænsen og med den udvikling, som vi desværre også må se i øjnene i år, at der vil blive overordentlig mange problemer med at få årsopgørelserne ud i tilstrækkeligt omfang i tide. Derudover kommer den forøgelse af procenttillægget, som gør det meget mere dramatisk at overskride den 1. juli. Det er begrundelserne for, at vi faktisk mener, at man ganske alvorligt skal overveje en udskydelse til 15. august. Vi er selvfølgelig rede til at se på en løsning af de tekniske problemer, der er i den sammenhæng.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Fru Pia Gjellerup stillede mig spørgsmålet om, hvordan den gennemsnitlige kredittid er beregnet. Nu er det selvfølgelig et meget teknisk spørgsmål, og gennemsnitlige kredittider kan beregnes på mange måder. En meget enkel måde at opfatte det på, er at sige:

Restskatten er f.eks. opstået i løbet af 1988. Så regner man med et udgangspunkt i midten af 1988 og går frem til det tidspunkt, hvor en sådan restskat indbetales. En sådan restskat, hvor der er lagt tillæg på, vil jo blive indbetalt i månederne september, oktober, november 1989. Regner man antallet af måneder fra midten af 1988 til ca. midten af de 3 girokort, nemlig september, oktober, november, får fru Pia Gjellerup 14½ måneders gennemsnitlig kredittid.

Sådan kan man beregne det, og dermed har jeg også svaret, at der sådan set ingen sammenhæng er mellem datoen 1. eller 15. februar, for her taler vi netop udelukkende om den restskat, hvoraf der skal beregnes procenttillæg. Det er den restskat, som indbetales efter fristernes udløb i 3 rater. Derfor regnes den gennemsnitlige kredittid frem til det tidspunkt, hvor en sådan restskat indbetales. Det giver altså 14½ måned.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Deraf kan man så se, at der er nogle, der får en ganske overordentlig fordelagtig kredit ved